

1. Cilt., 259. mektubtan.

Eğer dersen, dağ başlarında yaşayan, puta tapınan kimseler ebedi olarak cehennemde kalmazlarsa, zaruretle cennette olmaları gerekir ki bu da caiz değildir. Zira müşriklerin cennete girmeleri haramdır. **"Onların varacağı yer ateştir."**

Allahu teala İsa Aleyhisselam'dan (Peygamberimiz ve o'nun üzerine salat-selam olsun) rivayetle buyurdu, **"Kim Allah'a şirk koşarsa, muhakkak Allah ona cenneti haram kılmıştır, varacağı yer ateştir."**

Cennet ve cehennem arasında vasıta koymak ta sabit değildir. A'raf ashabı bir müddet sonra cennete girecektir. Ebedi kalmak ya cennette veya cehennemde olacaktır.

Derim ki bu sual, cidden zordur. Rüşd üzere olan evladım bilir ki kendisi bu suali tekrarlı olarak bu fakire uzun müddet sordu, yeterli cevap alamadı. Futuhat-ı Mekkiyye sahibinin, bu sualin halli hakkında dediği, 'şu topluluğun kıyamet gününde davet edilmesi için peygamber gönderileceği ve inkarları veya ikrarları hasebince cennet veya cehenneme girmeleriyle hükmedileceği' bu fakir katında güzel değildir. Zira ahiret, ceza yurdudur, teklif yeri değildir ki orda peygamber gönderilsin.

Uzun müddet sonra, Hak celle sultanuhu'nun yardımı hidayet edici delil oldu, şu muamele çözüldü ve açıldı; şu cemaat ne cennette ve ne de cehennemde ebedi kalmazlar, bilakis ahirette diriltildikten sonra hesap yerinde suçları kadar ceza ve azab edilirler, haklar onlardan

alınır, sonra mükellef olmayan hayvanlar gibi mutlak yok ve sırf hiçbir şey yapırlar. Kim ebedi olacak, kim mükellef olacak.

Şu garib marifeti peygamber aleyhisselamalardan bir gurubun huzurunda arzedince, hepsi onu tasdik edip kabul ettiler. İlim Allahu sub-hanehu ve teala katındadır.

Peygamber aleyhisselamların açık tebliği olmaksızın, Allahu teala'-nın rahmeti ve acımasının mükemmel olmasıyla birlikte, kendinde hata ve yanlış olma ihtimali cidden çok olan sırf akıl ile, Hak subhanehu ve tealanın kulunun ebedi olarak cehennemde kalması ve azabının sürekli olması ile hükmetmek, cidden bu fakire ağır gelmektedir. Aynı şekilde şirk bulunmasıyla birlikte cennette ebedi kalacağı ile hükmetmekte, bu fakire ağır gelmektedir. Bu durum Eş'ari Mezhebinde lazım geldiği gibidir. Zira cennet ve cehennem arasında vasıta olmadığına hükmettiği için.

Doğrusu geride geçtiği gibi, muhasebe ile haklar alındıktan sonra yok edilecekleri şeklinde bana ilham edilendir.

Bu, darul harbte ölen müşriklerin çocuklarının hükmü hakkında, bu fakire göre aynı hükümdür. Zira cennete girmek, imana bağlıdır. Ya asıl olarak veya tabi olarak, islam diyarına tabi olarak olsa da. Zimmilerin çocukları hakkında olduğu gibi. Mutlak olarak iman onlarda yoktur. Cen-nete ve cehenneme girmeleri tasavvur edilemez. Ebedi olarak cehennem-de kalmak, teklif sabit olduktan sonra şirk koşmaya bağlıdır. Bu durum da onlar hakkında yoktur. Onların hükmü, hesap için diriltildikten ve haklar alındıktan sonra yok edilen hayvanların hükmüdür. Bu, aynen resullerin fetreti dönemindeki, kendilerine bir peygamberin davet tebliği ulaşmamış

müşriklerin çocukları hakkındaki hükümdür.

Ey Evlad! Bu fakir, her ne zaman düşünüp nazarını derinleştirdiği zaman, Peygamberimizin (üzerine salat-selam olsun) davetinin ulaşmadı-ğı bir mahal bulamıyor. Bilakis sallallahu aleyhi ve sellem'in davet nuru, her mahalle güneşin nuru gibi ulaşmış; hatta sed arkasındaki Ye'cüc ve Me'cüc'e bile. Hem de eski ümmetlerde kendisine peygamber gönderil-meyen bir arazi

bulamıyorum, hatta Hind arazisi ki bu muameleden uzak görülür. Hind ehlinde gönderilen Peygamberi buluyorum, Hak celle şanuhu'ya davet ediyor. Bazı Hind beldelerinde, şirk karanlıkları içinde Peygamber aleyhisselamların nuru müşahade ediliyor, parlayan meş'ale gibi.

İstesem o beldeyi tayin ederim.

Bir peygamberi, davetini hiç kimsenin tasdik etmediğini görüyorum, diğer bir peygambere bir şahıs iman etmiş, diğerini iki kişi tasdik etmiş, bazısını üç kişi tasdik etmiş. Hind beldesinde, peygamberine üç kişiden fazla iman edene bakışım vakı' olmadı. Tâbisi dört kişi olan nebi görmedim.

Hind kafirlerinin reislerinin yazdığı, Vacib Zat'ın varlığı, sıfatları, tenzihi ve takdisi gibi hususların hepsi nübüvvet kandilinin nurlarından alınmıştır. Zira her asırda eski ümmetlerden bir peygamber geçmiştir, Vacib tealanın varlığından, subuti sıfatlarından haber vermişlerdir, Hak subhanehu'nun takdis ve tenzihatını bildirmişlerdir. Şu büyüklerin varlığı olmasaydı, şu rüsvay kişiler kör ve kısa küfür ve masiyet karanlıklarına bulaşmış akıllarıyla nasıl şu büyük devlete ulaşabilirlerdi ki.

[1] Fetret devri: Peygamber gelmeyen dönem. Bu dönem, İsa aleyhisselam ile peygamberimizin s.a.v. arasındaki kesinti dönemidir. Bunların hükmünde ihtilaf olunmuştur. İmamı Rabani k.s. ikinci bin yılın müceddidi olduğundan itikad konusunda içtihad edecek derecede olduğundan bu hususu yukardaki şekilde açıklamıştır. Bazılarının dediği gibi, avrupanın günahsız masum (savaşa karışmayan) ları, cennetlik değildir. Onlar islami duydukları halde papazlarının etkisinde kalarak iman etmemişlerdir, aynen Hirakliyyus dönemi gibi. Ona tebliğ ulaştığı halde kabul etmedi, halkı da kabul etmedi. netice iki misli azaba düçar oldu.